

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce: **Ž. T.**, zast. Mgr. Anetou Bendovou, advokátkou se sídlem U Soudu 388, 500 03 Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2016, č. j. OAM-489/ZA-ZA11-ZA15-2016, ve věci mezinárodní ochrany, **t a k t o :**

- I. **Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2016, č. j. OAM-489/ZA-ZA11-ZA15-2016, s e z a s t a v u j e .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána jako nepřipustná dle § 10a písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o mezinárodní ochraně bylo zastaveno dle § 25 písm. i) zákona o azylu. Součástí výroku rozhodnutí je i konstatování, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanovují kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení č. 604/2013“), je Litevská republika.

V průběhu řízení před soudem vyšlo najevo, že žalobce dne 29. 11. 2016 svévolně opustil Pobytové středisko v Kostelci nad Orlicí bez udání adresy a jeho současné místo pobytu není do dnešního dne známo. Tuto skutečnost soudy sdělil žalovaný dne 27. 1. 2017 v rámci svého vyjádření k podané žalobě, který současně uvedl, že následující den se měl žalobce sám dostavit do Příjímacího střediska Zastávka, kam se nedostavil a od 30. 11. 2016 nemá žalovaný žádné informace o pobytu žalobce na území ČR. Soud dále sám pátral po místě pobytu žalobce.

Správa uprchlických zařízení ministerstva vnitra soudu přípisem ze dne 7. 2. 2017 sdělila, že jí není známo současné místo pobytu žalobce, který dne 29. 11. 2016 svévolně opustil Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí a jeho místo pobytu není známo. Stejnou skutečnost potvrdilo i Ředitelství služby cizinecké policie přípisem ze dne 7. 2. 2017 s doplněním, že od 16. 8. 2016 do 31. 12. 2016 byl žalobce také hlášen k ubytování na adrese Podbořany, Masarykovo náměstí 32, hotel Slunce a dále, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění s dobou platnosti od

5. 7. 2016 do 19. 11. 2017, z území ČR vyhoštěn nebyl, jeho současné místo pobytu není policii známo.

Ustanovená advokátka soudu již dne 5. 1. 2017 sdělila, že jí nepodařilo žalobce kontaktovat, odesílané zásilky se jí vrátily jako nedoručitelné jak z Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, tak z Příjímacího střediska Zastávka, kde se žalobce měl zdržovat.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

K podmínkám postupu dle těchto ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.

Krajský soud je názoru, že vyvinul přiměřené úsilí ke zjištění místa pobytu žalobce, toto úsilí však bylo marné. Posledním známým místem pobytu žalobce bylo Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, které však svévolně opustil již dne 29. 11. 2016. Aktuální místo pobytu žalobce není známo žalovanému, zástupkyni žalobce ani Ředitelství služby cizinecké policie.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 20. únor 2017

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Alena Poláková